

udleje til, og til hvilken Pris man vil udleje, fra Ejeren. Men mon de Bestræbelser fra Socialdemokratiets Side, som det ærede Medlem Hr. Simonsen her har gjort sig til Talsmand for, i Virkeligheden staaer godt til de Bestræbelser, som det ærede Medlem Hr. Hauge har udfoldet og i sin Tale her i Dag gjort Rede for, Bestræbelser for Tilvejebringelse af det størst mulige Antal af Nybygninger under saadanne Former, at disse Nybygninger kan overgaa fuldt og helt til Ejersens fri Dispositionsret, uden at der lægges alt for stor økonomisk Tynge paa Befolkningen? Mon ikke det ærede Medlem Hr. Simonsen og det ærede Medlem Hr. Hauge skulde se at finde Socialdemokratiets egne Ben i dette Spørgsmaal? Det vilde dog muligvis virke fremmede for det Formaal, som ikke mindst det ærede Medlem Hr. Hauge har paa Boligspørgsmaalets Omraade. Tværtimod ser jeg saaledes paa det, at der herigennem virkelig kan gives et ikke betydningsløst Bidrag til Tilvejebringelse af nye Lejligheder og derigennem til Tilvejebringelse af øget Arbejde for de mange, som gaar ledige, og at der endvidere derved gøres et betydningsfuldt Skridt hen imod den Tid, da de fuldstændig frie Forhold overalt kan indtræde, fordi Boligudbudet staaer i et rimeligt Forhold til Efterspørgselen efter Lejligheder.

Der har været talt om den Lejeforhøjelse, som er foreslaaet her, og det ærede Medlem Fru Elna Munch, som i det hele taget skildrede mange forfærdelige Følger af denne Lov, var ogsaa inde paa dette og sagde: Nu bliver hele Resultatet af Forhandlingerne i Indenrigsministeriet Anvisning paa en Lejeforhøjelse paa 5 pCt. Det samme sagde det ærede Medlem Hr. Niels Petersen i sin Tale i Gaar paa det radikale Venstres Vegne. Men dette er ganske urigtigt. Der staaer i den gældende Lovs § 6 A., at under visse Omstændigheder skal Tillæget til Lejen af en Lejlighed udgøre mindst 30 pCt., under andre Omstændigheder mindst 20 pCt.; og nu viser det sig, at Gennemsnittet af Lejeforhøjelserne baade i København og Provinsbyerne ligger over disse Tal, oppe over 35 i København og over nogle og fyrretyve i Provinsbyerne. Altsaa, den foreslaaede Bestemmelse vil ikke medføre andet end dette, at hvis der er Husejere, som af den ene eller den anden Grund ikke har kunnet naa op til en saadan Forhøjelse, at deres Ejendomme er blevet rentable, er der givet et nyt Spillerum for, at en saadan Forhøjelse kan opnaas, gennem denne Løftelse af Minimumssatsen fra de 30 til de 35 pCt. Men for det store Flertal af

Lejligheder ligger Forhøjelsen over dette Procenttal, og for dette Flertal betyder denne Minimumsgrænse overhovedet ingenting.

Det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller udtalte, at det var ganske besynderligt, der var ligesom et Modsetningsforhold til Stedet i dette, at der er fastsat et Minimumstillæg til Normallejen i 1914 og paa Grundlag af Nævnets Skøn paa 35 pCt., medens der længere nede — under Punkt d. — kun blev givet en Lejeforhøjelse paa 30 pCt. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at der er Tale om to forskellige Ting. I det ene Tilfælde tales der om den Lejeforhøjelse, til hvilken der ikke kræves Nævnets Billigelse, men i det andet Tilfælde om den Lejeforhøjelse, hvortil Nævnet kan give Tilladelse, og som, naar Ejendommen er virkelig vel vedligeholdt, skal være mindst 35 pCt. Jeg ser derfor ikke nogen som helst Uoverensstemmelse mellem disse Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen udtalte, at Ændringen i den nuværende Lovs § 7, første Stykke var særdeles uheldig, idet man her aabnede fri Bane for Tvangsforanstaltninger fra Ejersens Side overfor Lejeren. Følgen vilde blive, at der vilde blive foretaget normale Reparationer af Ejendommen, som Ejeren vilde tvinge Lejeren til at erkende for unormale, og som man derfor kunde benytte til at hæve Lejen. Ja, der har altid været Folk, som har kunnet se Spøgelser ved højlys Dag, og naturligvis har man altid lettere derved, naar det er ens Opgave at finde Ankepunkter overfor et Forslag, end hvis man staaer neutralt overfor det; og det var aabenbart den Opgave, det ærede Medlem Hr. Simonsen havde, og som han, synes det mig, forvaltede paa meget tilfredsstillende Maade. Thi her er ikke nogen som helst Grund til Spøgesfrygt, hvad det ærede Medlem vil se ved at læse videre under Punkt e. i det andet Stykke. Dersom en Ejer ønsker at foretage en Ændring i Lejligheden og en Reparation af den, om hvilken han maatte formene, at den var unormal, og derfor vil mene, at den giver Mulighed for en Lejeforhøjelse, medens Lejeren mener det modsatte, kan Lejeren forelægge Spørgsmaal for Nævnet, og det eneste, der i dette Tilfælde sker, er det ganske simple, at de Omkostninger, som den vedkommende Ejer har haft til en saadan ekstraordinær Reparation, som ikke er af normal Karakter, skal han have rimelig Forrentning og Amortisation af. Det synes jeg, Ret og Rimelighed taler for, og jeg tror, at den Bestemmelse, der hidtil